

179. 555.

Handwritten text along the left edge of the page, possibly a list or index, including numbers and letters.

Faint, illegible text in the upper portion of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

© 1911 by the University of Chicago Press

179
A DECIDUA

nulo Gentilitio.

AC GENEROSI DOMINI
DOMINI

ANDI HOLLO
ROMPACH,

estatis Aulae Familiaris, &
tium Regni Hungariae
eralis Perceptoris, ac So-
ci; nec non supremi
Magistri Eper: &c.

inter lachrymas.

Eidem

exequiis funeralibus

GEN: VIRGINIS

MARIAE HOLLO

mae Filiolae Suae

A

ADOLESCENTE

ANDO HOLLO

ROMPACH,

assis Grammaticae

studioso.

van H.

SOVIÆ.

IDIS TUSCH. 1666.

Handwritten text in a narrow column along the left edge of the page, possibly a list or index.

Faint, illegible text or markings in the center of the page, possibly bleed-through from the reverse side.

179
D.
GEMMA DECIDUA

Ex Annulo Gentilitio.

PERILLUSTRIS, AC GENEROSI DOMINI
DOMINI

SIGISMUNDI HOLLO
DE KROMPACH,

S. C. Regiæque Majestatis Aulæ Familiaris, &
proventuum Partium Regni Hungariæ
Superiorum Generalis Perceptoris, ac So-
lutoris bellici; nec non supremi
Postarum Magistri Eper: &c.

Parentales inter lachrymas.

Eidem

Oblata in Exequiis funeralibus

PER: AC GEN: VIRGINIS

ANNÆ Mariæ HOLLO

Charissimæ Filiolæ Suae

¶

GENEROSO ADOLESCENTE

SIGISMUNDO HOLLO

DE KROMPACH,

Supremæ Classis Grammaticæ

Studio.

CASSOVIAE.

Sub Typis DAVIDIS TUSCH. 1666.

Chrono-distichon.

Ex Gentilitiis Insignibus

Perill. & Gen. Domini

SIGISM V NDI HOLLO

Vnlo, CorVVs, CrVX, AqVILa,

AnnVLVs, & Leo CeLsVs,

HICCe laCent Vnâ CVsplDe

taCta neCls.

PROLOCVTIO.

Perillustri ac Generose Domine,

Patruæ colendissime.

QVandoquidem parentales inter cupressos Annæ Mariæ gemmæ tuæ, cuius lamētabilis casus uberes è multorū oculis gēmmulas secū evoluit, candidissimis

MANIBVS data lilia

in luce hujus Nobilitatis, umbratile nimirū moestiſſimi doloris solatiū, & ardentia circum funalia, ad horrore conspicua, intueor, deciduam ego Gemmam, antiquam Nobilitatis & præliaris animi tesserā tibi offero. In quādum utrinq; plurimarum virtutum insignes obſervo doctes, in multiplici gemmarum symbolo illas exprimere sum conatus. Si enim paternum genus considerem, *ex nobili prosapia, iisq; Parentibus orta est Anna tua, qui Principibus suis, Patriæq; utiles, & chari fuerunt.* Testatur id Augustiss: Imp: Leopoldus, Dominus noster Clementissimus, non minū Imperij, quā meritorum arbiter æquissimus, in literis Privilegialibus, quibus te, ob virtutes tuorum, tuasq; in diversis functionibus, commissionibusq; potissimum verò *ob certas Ablegationes, in Poloniam tibi delegatas, easq; non minus cum insigni dexterritate, quam cum omni laudabili synceritate, fide, & Zelo peractas, in numerum & coetum Familiarium suorum Auſtriacorum annumeravit, & adscripsit, novisq; titulis ac beneficij sexornavit.* Quid verò dicam de Materna, Illustri ac Magnifica *Offolinsiorum* in orbe Polonico proſapia? Triumphabat jam anno 1381, Teczyniana in Of-

Poliniciis *ascia*, quæ per omnes honorem, ac dignitatum
 titulos, jam tum sibi ad immortalem Nominis perenni-
 tatem gradus scitè elaboraverat. Loquitur id me tacente
Tropæon Asciam militantis. Illud certè satis mirari non
 possum, stetit se securissimo gradu, per tot sæculorum
 vicissitudines, per tot Dignitatum apices gloriosam
 semper *Polinisciorum* prolapiam. Nempe triumphalis
securis hoc inconcussam honoris domicilium constru-
 xerat. Excurrem hic ego in amplissimas laudes, &
 merita tam Illustris Familiæ; dicerem duos Avunculos
 Annæ tuæ, unum Sandomiriensem Palatinum, bellicis
 artibus illustrissimum: alterum verò S. R. I. Principem
 Excellentissimum, nec non magnum Regni Cancellarium,
 virum, *in quo ornando Pontificia, Imperatoria, Regiaq. potestas certaverunt*: his accenserem Avum illius
 Illustris, ac Magnificum D. Wojniciensem Capitaneum,
 & sexcentos alios Heroes, tam sæculari, quam Ecclesiastica
 dignitate conspicuos, quibus velut columnis, Polonica
 Reip. Majestas hæctenus non modicum subnixæ
 est, nisi Præficam nunc magis, quam panegyristen agere
 in omnium luctu, & mœrore juberer. Invida mihi
 Parca præcindit fila prolisioris loquelæ, quæ vix exorsum
 vitæ filum, non parca manu præcudit Annæ tuæ.
 Accipe ergo, eo quo majora soles animo, breve hoc tacitè
 eloquentioris affectus argumentum, & umbraticum
 meæ erga te observantiæ monumentum, in quo *duret, & luceat*
 ametur & redametur Corvinus Illustris *Josphiæ*
 tuæ Adamas.

Perill. & Gen. D. V. obsequentiis.

SIGISMUND: HOLLOR.

LESSVS IN EXEQVIIS

ANNÆ MARIÆ HOLLO.

Ibra pares horas nocti, pariterque diei
Fecerat, & simili iusserat ire rotâ,
Ibat, & æquales librata per aëra gressus
Urgebat pennis æmula solis avis,
Cumque suo crescens Phœbo Phœbeius ales,
Æquabat patrios jam propè victor equos.
Illustri insignis gemmâ, quam circuli in orbem
Dædaleâ quondam clauserat arte labor.
Tum liquidas plaudens pleno ter gutture voces,
Et quater ingeminans jo! sonabat avis.
Atque ita dum motâ ludit novus ales in aura,
Circinat inque leves membra rotata cyclos,
Aspicit Eoo volitantem à cardine longè
Hesperias Augur Solis adire domos
Plaudit, & exiliens inclamat: candida cives
Omina, ab Eoo climate cantat avis!
Dixerat hæc Augur. Sed amarò nubila vultu
Morsait: Heus nigrum concinit omen avis.
Vix ea; & adducto contorsit spicula nervo,
Tincta venenato spicula felle prius,

Ille volans, figuntque atrâ sub nube volucrum!
Decidit exanimis, gemmaque ab ore cadit!
Musæ parentales, ô hic mihi suffice Iessus!
Si tamen hos possis fundere præ lacrymis.
Fabula narrata est; sed veri fabula sensûs:
Corvinæ heu cecidit gemmula chara domûs!
Ite oculi in lacrymas: Elegeïa solve capillos!
Heu Tenczyniadûm gemmula parva jacet!
Flebimus: at lacrymis, si mœror metra negabit:
Ni neget has etiam Præfica Parca genis.
Ite mei sensus, quo vos dolor urget, & ultrò
Monstrat iter mœstis obsequiolus amor!
Annulus en solitum nec dum se flexit in orbem,
Gemma nitens proavis Anna Maria jaces!
Anna jaces, nec te Corvinæ insignia gentis,
Nec Tenczyniadûm gloria longa juvat!
Huc agite ô Musæ, lugubres tangite chordas:
Corvinæ en cecidit gemma decora domûs!
Sit procul ingenium, dolor, arsit; Abominor artem,
Astringat gemitus Regula nulla meos.
Audior: en Clio crines collecta cupresso,
Increpat argutam pollice mœsta chelyn.

Ode I.

Adamanti, Duranti, & lucenti.
Candore, quænam gemma perstringit genas,
Ardentioris flammulæ!
Quænam sereno solis, & tenerrimæ
Ridet pyropo Cynthia? Ridet

Claramque lucis tollit ex umbris facem,
Inter tenebras Phosphorus!
Invicta faxis, pertinax vinci rogis,
Incude non domabilis.
Adamantis hic est Regius gemmæ rigor,
Adversa quævis vincere.
Ad amantis ergo fortia, & duras vices,
Hæc gemma figatur tholos,
Corvina pridem gloria, Heroum genus,
Et Præliaris laurea,
Mercata largo sanguine est tantum decus,
Atque ære Martiali.
Quis explicatas Martis in campo minas
Corvinianæ dexteræ
Infregit? ivit semper in victa, atterens
Victrix phalanges hosticas.
Seu quâ Propontis Thracio imminens mari,
Captiva Lunam suspicit,
Seu bellicosas Alba quâ tollit cruces,
Formidolosas Concano.
Quis gloriolos rigidus in census vocet
Partos triumphos arbiter?
Nescit silenti noctis involvi peplo
Corviniana gloria.
Vincit pericla, pacis ambiguae dolos,
Astuta convellit dolis.
Nec squallor illam carcerum, aut tetri specus
Abscondit antrum, promicat.

Latere nescit, luce proditur sua,
Adamas in umbris emicat.
Quid pervicaces carcerum intentas minas
Procella tristis Dacia?
Adamanta cernis: concitas ridet minas,
Flammamque rucantes tubos.
Fidelitate, quisquis armavit fibras,
Ignorat ignavos metus.
Fidelitatis prodigus vitæ calor
Accendit & rigens gelu.
Evertat urbes hosticus chalybs, viros;
Struesque tollat funerum,
Pro Rege stabit fida Corvini manus;
Fidelitatis victima,
Sed, flete mecum Gratia, atque in lacrymas
Abite moerentes joci,
In busta furvæ conditur Adamas necis
Quæ sola nocte involvere
Effulgurantis gemmulæ possunt jubar,
Et vincere invictum decus.
Ah Parca tantæ Gratia, vel unicæ
Ah parce Parca gemmulæ!
Num cernis isto funere ultimas Patris,
Et sanguinis spes emori?
Fidelitatis specimen, & quondam jubar?
Vnam columnam stemmatis!
At, heu, inani carmine infesto efferam!
Fatalis hora jam vocat.

Maria

Maria perge, melius in coelis nitens,
Durabis alma gemmula.

*Hæc inter tristes Clio modulata querelas,
Successit moesta, moesta Thalia chely.*

Ode II.

Pyropo flammam imitanti.

Sator Deorum summe Diespiter,
Trifulca cujus fulmina sentiunt,
Quacunq̄ue Titan æstuoso
Luciplius rapitur curuli.
Si multiformis fingere Prothei
Concedis artus, si Calydonij
Ludentis Alciden fluenti
Vis varias simulare formas.
Perenne flentis da mihi transeam
Thalia in artus præpetis Articæ
Quæ subter umbras flet peremptum
Præfica Ityn, meliore Iesûs
Cantu parentans, milleq̄ue flexibus
Alternat oden per Dryadum choros
Aufrauctuosos perq̄ue saltus,
Sylvicolas animans volucres.
Corviniorem deciduæ dabo
Quàm moesta gemmæ carmina: Nænia
Cantabit ignescentis, cheu
Occiduos radios Pyropi!

B

Qua

Quà saltuosos Carpathus invio
Supinat armos vertice, Pannonum
Vicus arvis, quà propinquos
Sarmatiæ dirimitque fines,
Sculpenda summis carmina cautibus
Cantabo vates, nec pretium meo
Caures negabunt margarito,
Deciduas lacrymas merenti.
Dilerta quin jam facta loquacibus
Quæ muta quondam saxa doloribus,
Orbi universo gloriosæ
Mnemolynon referent avorum
Corvinianæ gentis; & aureo
Scribenda censu gesta, nepotibus
Seris notabunt, cæduasque
Delicias cecidisse dicent.
Subscribe mœstæ lacryma naniæ
Stylo perenni; semper ad orbitam
Constante passu Pannonumque, &
Austriaco, obsequijs fidelem
Stetisse cælo; sive Tyrannicæ
Procella Lunæ sævijt horrida,
Seu perduelli Dacus aulu
Hunniacis volitavit arvis.
Avita virtus nescia Regibus
Fidem probatam fallere, barbaro
Non victa ferro est, foederatas
Ut fidei violaret aras.

Quæ

Quæ fama toto dum canit æthere,
Ambit Pyropum Parthenius chorus
Pyrope terris quid moraris?
Anna subi penetrale celi.

*Plura locuturæ numeris interplicat æquis
Melpomene, & Tragicos sic tonat orsa modos.*

Ode III.

An dromamanti animorum impetus componenti.

ERythræsobole, & stemmate Phosphori,
Gangis progenie pignore Nobili,
Pactoli è gremio gemmula charior
Corvinæ pretium domûs,

Theſaurus potior gentis ab inçlytæ
Nativo occiduus, velleris annulo,
Heu unum pretium cruda neceſſitas,
Et fati rigor invidet!

An nec dum Lachesis laſſa furoribus
Dum Mars fulmineos torſit acinaces,
Et damno ſegetes non reparabili
Stravit funereas ſolo?

Incerto tenebris qualis ab æthere
Tempeſtas Cereris grandine proterit
Flayentem ſobolem, & ſtragibus horridum
Debacchata Tyrannicis

Bis nati pariter germina Liberi
Involvit rabie non ſatiabili,

Bz En

En clades tragicas flet sine foenore
Mesis, moesta novalia.
Nuper Threjicio talis ab æquore
Laxatis furia passibus, Hungaram
Tempeſtas Patriam corripuit, malum
Flendum ſangvineis genis.
Proh, quot funeribus tabuit obſita
Tunc terra, & tepidum ferrea ſangvinem
Rictu parca bibit, nec tamen invida
Explevit rabidam ſitim!
Patris etenim nil adamantinam
Atrox tot necibus composuit famem,
Sæviti nunc etiam, ſæviti & inclyto
Nescit parcere pignori!
Corvini Androdamas Nobilis annuli
Infringi in ſpolium debuit improba:
Parca: necteneris flectere primula:
Annis Anna potes necem!
Cæca eſt, necteneras cernere Gratiæ
In te gemma poteſt: concidis, occidis
Contractis radijs! Inde Parentibus
Proh quantus dolor intima
Diffindit penitùs viſcera! ſcilicet
Nunquam Lethiferum Parca profundius
Infigit jaculum, viſcera quàm Patrum
In gnatis ubi conficit.
Interea raucas animans in carmina avenas
Euterpe, querulum concipit ore melos.

Ode

Ode IV.

Pantarbæ gemmas ad se trahenti.

Quis ille fulgor deciduus micat
Inter jocantis nubila gloriæ?
Pantarba forsan? cerno secum
Mille rapit radiosa gemmas.
Pantarba certè est. Candor & ignea
Virtus decori provida, laureos
Per tela, per flammæ, honores
Sola rapit, meritasque necit
Pulcri coronas. Provida nominis
Tencyniorum gloria Lechicas
Virtute nundinata palmas,
Inferuit tua signa celis.
Hanc æstuosi pectoris indoles,
Ceris avorum stemmaque nobile
Maritat astris, atque famæ
Pulcher *sonos* vocat in theatrum,
Locatque in ipso corde potentia
Cunctis verendam. Quin famulo propè
Comes renitentem decori,
Obsequio, titulisque prensat.
Vidi sacrati verticis infulas,
Mentique tantæ debita munia,
Regnique *Cancellum* offerentem, ac
Sceptra Ducum radiata, claves,
B3. At il-

At illa honoris celsior effedo,
Parcum dolosis fraudibus applicat
Pectus, fugaces nec prehenfat
Sortis opes: proprio bonorum
Sat clara censu. Nempe volubilem
Calcare sortem docta, procacibus
Non credit Euris; nec phaselo
Præcipitem finit ire virtus
Vulgaris auræ: sed Sapia
Impellit auris carbala Etesijs,
Claramque visu per triumphos,
Quà proavi præière ducit.
Inscende proram tu quoque præcoci,
Quam Parca letho sustulit, annuli
O ANNA gemma! jam Sophia
In lacrymis moderante curium.
*Dixerat. Hunc modulis totidem respondet, & arte
Terpsichore, ad citisaram docta ciere sonos.*

Ode V.

Opalo variâ gemmarum luce renidenti.
FAllorne, an istâ Prothea gemmula
Sub luce totas condidit Indici
Gemmas profundi? nonné splendet
Purpureo hic amethystus ostro?
An non Smaragdus? flammeus ignibus
An non Pyropus? sic *Osolymscedum*

A vita Virtus per trophæa
Trans Tanain, Thyberim & Britannos,
Et ipsa sævi littora Bosphori
Provecta, gentes attonitas dedit
Dum fulminanti temperatos
Voce animos regit, atque frænat.
Dùm Romulæi Præulis arbitris
Affulus aris, Attica melleo
Devolvit ore verba; & aris
Signa Ducum micuisse plaudit
Thracum Polonis, Sive Britannicum
Insternit æquor classibus, & Scythis
Recudit arma, ac foederato
Marte manus socias catenat.
Seu dum furentem milite Concanum
Deterret armis: seu patriæ Themis
Ad æquitatis librat aras
Iura, animo, mœnibusque magnus,
Et fortis audit. Quæ mihi gloria
Septemviralis panditur atrij?
Dum *Ferdinando* Orator Augustum—
Imperij diadema poscit,
Oracla fundens. Scilicet inclyto
Vectum curuli, ac Daphnide civicâ
Illustrem, & armatâ disertum
Voce levat super astra ubique
Heroa virtus. Sed miseram vicem
Mortalitatis! Nomina funebri

Et

Et magna velantur Cupresso; ac
Funereas meditatur urnas
Quæ longiori currere tempore,
(O ver rolarum! ô dura necessitas!
Virtus merebatur. Quid astra
Flebilibus quatio querelis?
O una tantum gemma propaginis
Tantæ superstes, vinceret invidam
Lethen, & invisas Cupressos
Anna super tumularet urnæ!
Heu triste fatum! jam rotat *asciam*
Crudele monstrum, dissilit *annulz*
Gemmatus orbis; mortis cheu
Ferreâ durties Tyrannæ!
Inde recompositis pedibus, (saltaverat ante)
Plectra movens Erato lugubre carmen int.

Ode VI.

Amianto ignibus illæso.

Gemma candenti radians colore,
Sola, quæ flammæ crepitantis ignes
Sustines, nec te furibunda circum
Vesta resolvit,
Ite procaces Furia Vesuvi
Vrite Aetnæi Steropum Camini,
Ridet ardores Amiantus Aetnæ,
Gemma perennis.

Inter

Inter adversos dubiæ superbit
Sortis angores generosa virtus,
Ceu suo Titan rutilat coruscans,

Gemma nitore.

Pulchrius Cœlum est quoties rigentem
Arcticus terram Boreas flagellat,
Crevit adversis *Osolynskiorum*

Gloria bellis.

Turbat effusum furibundus æquor
Sarmatæ Mavors: fluitant carinæ,
Castor, & Pollux placido gubernant

Æquore puppes.

Sarmatam Typhim Melitensis ora
Cantat, horrescit fugiens Gelonus:
Libero plaudit pede jam soluta

Compede turbâ.

Virginem gemmam vehat iste Typhis,
Dum feros ponat Thetis ira fluctus,
Fallor? in Cœlum nova præpes urget

Ecce volatum.

Siste veloces per inane pennas,
Pone tam rari spodium lapilli!
Evolat nullo remorante cursum

Præpes in auras!

Post has Calliope fera Martis bella responens,
Pindarico Heroum carmine miscet epos.

Ode

Conse

Ode VII.

Smaragdo semper virenti.

Gemma, quæ flavo trabeata Cyclo
Imbre fulgorum viridante cacas
Increpat nubes, tremulumque lucis

Explicat aurum?

Quam stupent sylvæ, famulusque pulchram
Collum census colit, & virentis
Gratiæ herbolo redimitur horto,

Nonne Smaragdus?

Quo sibi semper viret obsoleta
Nescius rugæ decor, atque Virtus,
Exerit festam sine nube frontem

Gratia honesti

Ilicet tetris viridem tenebris
Contegat livor, nitidumque velet
Nominis solem, levat ille vultum

Comptior auro.

Fulget, in densis mea gemma fulget,
Noctibus fulget, super & tiaras
Nobilis coeli levat explicatum

Gemma nitorem,

Laudis hæc est laus, sociare avito
Sanguini clarum meritis decorem,
Hac viâ Mundi Domitor tiaræ

Fulget honore.

Conde

Conde nigranti Libitina nocte,
Excute aurato solio Smaragdum,
Clarius fiet resolutus ipsâ

Compede palæ.

FOrstunc Vranie gemmata palatia celi
Lustrabat, nitidis fulgida lampadibus,
Cum stupet, & radio vastum metitur Olympum,
Heu! quot ait, gemmas patrius orbis habet?
Spretus ibi calcatur onyx, vilesque Pyropi;
Quicquid & in viridi colligit Indusaqua.
Talem ego *deciduam* cæli si dixerò gemmam,
Fulgentem innocuo lumine, vera loquar.
Excidit illa quidem: quid? carceris orbe soluta est,
Liberaque auratâ compede tota nitet.
Tota nites, ô Anna nites, ô cælica gemma!
Ergo subi ætherias cælica gemma plagas.
Nam memini nuper calida inter vota, precesque
Sic te sydereos expetiisse choros:

Ode VIII.

Rhythmo-metrica.

Gemmae cœlesti.

Aspiratio Anna Maria ad celeste Virginum Odam.

A More flagro cæli,
Cæli ô micantis atria!
Ardore flagro zeli,
O chara cælum patria!
Longum valero mundus,
Ludas tuos fastigiis,

Mali valetio fundus,
Fallas tuos præstigijs.
Ad Virginalis aulæ
Ardor citat melodiam;
O cantus, ô choraulæ!
O cantuum Concordiam!
Illic mele Cygnea
Fundam labris tenellulis,
Quæ suppressant Hyblæa
Vel mella lecta sterculis.
Sub arborum virore
Iam plenius bibens epos,
Veris fruar tepore,
Ah qualis hic erit sepos!
Ardoris inter æstus
Abblandientur aurulæ,
Nullus dies profestus,
Ad vota current horulæ.
Valete pleetra, quæ ornos
Hæmiquæ traxistis feras,
Quæ saxa muta, Cornos,
Dirique rupistis feras.
Delphinas inter ille
Sulcet procellas fabulis,
Choros agatque mille
In fabularum scenulis.
Valete vos quæ olores,
Ripæ Caystri musici;

Et mem-

Et membra discolorēs

Vos Pſittaci Gangerici.

Acredulæ canoræ,

Tot saltuum Sirenulæ;

Innoxie sonoræ

Tacete nunc alaudulæ,

Quem fundit oda celi,

Permulceat fibras sonus.

O servulæ fideli

Si tangat hic aures tonus!

Harmosta perge chordis

Sonantiori jubilo,

Lenire vota cordis

Diviniore sibilo;

Dum flabit aura mortis,

Filumque vitæ ruperit

Vitale Parca fortis,

Et hinc migrare jufferit.

Fac inter hos calores,

Fac inter hanc harmoniam,

Fac inter hos favores,

Celi petam symphoniam.

Aurora pande celum!

Cras omne ducō sæculum:

O hora rumpe velum,

Lentum necis per spiculum!

Ultima deciduas tumulo Polyhymnia gemmas

Colligit, & patrio concinit ore Vale.

ANNA MARIANAK

Siralmas Vég. bucsuzása keseredet Attyától, és
bánatos könyhullatásokban merült édes An-
nyától, és Rokonságitól.

SIRALMAS ÉNEK.

EZ el-multsiralmas öltnek fellegével,
Egy Lajtorja látzék Menyben egy végével,
Kin Angyalok, Isten hatalmának
Erejéből, fel s-alá sétálnak:
Egy fényes köntösben, ártatlanságában
Fel-öltözött lelkét, örök boldogságban
Földről vévén, szárnyokkal emelék,
Isten színét azzal ők tisztelék;
Hol azonnal mindgyárt közikbe állaták
Azoknak, kik minden büntől voltak tiszták,
Kik ruhájok fénlők szép fejjérel,
Es Stolajok mosva Bárány-vérrel.
Ezt mint ki-nyilt Rosát Pünkösdi időben,
Vagy szép Liliomot a virágos földben,
Mutatta volt a napnak eleje,
Est-hajnalban hasadó sengéje.
Mint Nardus-jo szaggal kezdett illatozni,
Szüléknek s-Vérének gyöngyel virágozni:
Kinek méltán minnyajan örültek,
Kikeletben ósztúl nem-is félték,

Az Arany-gyűrűben mint Gyémánt úgy fénylett,

Kivel *Hollo* Háza mindenkor tündöklett,

Mint a Sásnak a szárnyára fel-ült,

Hogy a Napra nézett, Anyja örült.

Ez egy reménsége, s-két szeme Attyának

S-régi *Osolinski* Czimeres *Bárdgyának*:

Mellyel házat éppített-is volna,

Irigy Halál ha engedte volna.

De a szép Kikelet csak magát mutatta,

Egy kis reménséggel dolgot fitogatta;

Kikeletet az ősz meg-emészte,

Virágját-is lemmivé téteté.

A' Pünkösdi Rosa immár nem virágzik,

Nardus-is jó szaggal már nem illatozik:

Arany Gyűrű Gyémántya le-esett,

Minden fénye homályban enyészett.

Egy szárnyát *Hollonak* az Halál meg-szegte,

A' két szeme-fényét Anyjának bé-fedte,

A' mit a *Bárd* épített el-bontá,

Kettős *Kereszt* edgyik ágát rontá.

Csillagnak mondhatták, melynek Ege az Föld,

De alig villámlott, s-már bé-fogta a Kód:

Benne alutt maradék szikraja,

Szüléinek, s-nagy neveknek hangja.

Föld kerekiségében a ki fel-emellye

Az Attya Czimerét, és nevét visellye

Nincsen immár, Thecvitis Afzonnyal,

Siránkozik Anyja ilyen szóval:

E L S Ő S I R A L O M.

A keseredett Anya siralma.

- O** Keserves, éles fájdalomokkal telyes
Szívek hasító Halál!
O Vilagi élet, és rövid Kikelet
Az ó szép virággal;
Kinek köny hullatás s-zokogó óhajtás
Elein és végén áll!
Igy választsz el engem, s- mint egy ellenségem
Ketté metzed szívemet
Vagy mint egy Oroszlány, ki praédának lest hány
Szagगतod életemet.
Nemzetemnek ágát, két izemem világát
Szikrámm óltod s-Tűzemet.

M A S O D I K.

- O** H Szívem emészto vesztély,
Oh Eltem meg rontó fekély!
Halálnak kegyetlen keze,
Vérem Szomjuzó tegeze,
Igy nem hagyád Viragiában
Eletének haynalában,
Egyetlen egy Virágomat
Gyengén Nyiló Világomat.
En HOLLÓ MARIA ANNAM!
Illatozó Majoránám!
Hol vagy én gyönyörűségem?
Idő előtt hogy hagytsz engem?

Kivan-

Kivántam látni valóban,
Szerencséd allapattyában,
Előmentér Virágodnak,
Mint eleted folyásának.
De azt Szemem nem érhettem,
Irigy Halál nem engedte,
Virágodat hervaltotta,
Világod Homályban fogta.

HARMADIK.

ANNA MARIA Szüleit vigasztallya.

Mit kesereg Izived oh én édes Atyam?
Inkább örülly, mert van Mennyégben más Atyám?
Mit siriz én utánnam ó szerelmes Anyám?
Róvidéletemnek reménye, s-koronám;
Bánod, hogy leányod lett Christus leánya,
Hogy Menyben énnékem Anyám Isten Annya?
Hogy Izemem az Istent színről színre láttya,
S-töllem semmi homály őt el nem foghattya.
Ellenkező könyvel az Isten szándékát
Ne gátold, s-Atya kedves akarattyat:
Ne bánd, ha è világ hivságos pompáját
Meg-cserélvén, vettem Szűzek koronáját.

NEGYEDIK.

Mert ha meg-tekinted, s-valóban meg-érted
Romlondó mi voltában,
E' világi élet, csak egy szép Kikelet,
Mulando virágjában,

D

Csak

Csak vizi bűborék, s-szívet hasító ék,
Világ friss pompáiban.

Tekints gond, s-bu alá, kinok, s-károk alá
Minden rendek vettettek,

Császár s-Királyoknak, Nemes Vraságnak
Halál a végezetek.

Az holott nem vélték, s ezekben sem vették
Csalárd töriben estek.

Kevés ideig tart, le-omlik mint a part:
Életünknek ideje.

E' csalárd Világnak, s-mulando javának:
Alhatatlan ereje.

Ha mi kicsin méze, tiz annyi a mérge:
Változando ereje.

Vtolfo oráját, s-Halálunknak napját,
Senki meg nem tudhattya.

Micsoda bölcs elme, s-vén ember értelme,
Ki azt fel-találhattya?

Világ gyarloságát, és minden hivságát,
Boldog ki meg-unhattya.

Ö T Ö D I K.

Micsoda é Világ az ő szépségével?
Hofzszu elztendőknek nagy reménségével?

Ne hidgyetek, az folyo időnek,

Mert ostroma az mi életünknek.

Hegyeket, s-mezőket, meg-folzt szépségétől,

Gyümölcsös ágakat, ki-szaraszt tövéstől,

Ma virágzott, estvére hervadott,

Hólnap csak helyét sem találod ott.

Az-

Azért è virágnak szép Attyafisága,
Hollo ki-terjedet Nemes rokonsága,
Ne bánnyátok hogy Isten el-vette
Adományát, s-magájévá tette.

Sinite parvulos. Oh à kisededeket!

Eretzfzétek hozzám, s-az együgyűeket
Mert azoké örök bődögsága
Menyországna, s- örök vigalsága.

*Hæc ubi, Corvino signans Adamante sepulchrum
Dixerat; incidit verba suprema Dolor.*

INSCRIPTIO TUMULI.

M A R I A N N A.

mæstorum Parentum

SIGISMUNDI & SOPHIÆ

Spes Magna.

Gemmas supergressa univerlas
Hoc Perillustribus gemmis illuminato
jacet Tumulo Gemma unica.

Indolé & Gratia **A N N A**

Genere & Sangvine **M A R I A.**

Maris portum ingressa,

Portum invenit in **M A R I A,**

quem vix poterat citius.

Scilicet

Non tribus tantum pedibus ad sepulchrum itur;

Properatur duobus sapè, magis quatuor.

Innocentia.

Vel

Vel in Natura miracula ostentans

Vix floruit, fructum dedit:

Novo prodigio,

Vbi factum Æquinoctium fuit,

Autumnum conjunxit cum Vere.

Quamvis Æstas credi potuerit,

Quando Sole in Libra Oriente,

Luna occidit in Leone.

Ætate parvula ad æquales Abijt,

Vbi nemo major nisi Minimi.

Infans Vocabat non bene balbâ lingvâ Matrem

Surda Parec rata est audire Mortem:

Hæc cunas agitare, quæ venit, Invertit:

Et è cunis, arreptâ Ascîâ, fecit Sepulchrum.

Illa Spiritum ubi accepit, reddidit:

Hæc Corpus Terræ Scepusiensi mandavit.

Primum illi beneficium à Matre nasci,

Proximum à Morte denasci.

Viator miraris?

CRUCEM huic Tumulo præfixam dum non vides?

In Tumulo sepulta jacet.

Tu quoque quamvis centum annorum Puer sis

sequere.

C. C. C.

posuitq̃

F I N I S.

Rara Avis in terris, Alboq; simillima
CORVO;

sive

SPECTABILIS, ac GENEROSUS DOMINUS

SIGISMUNDUS

H O L L O

Senior, de KROMPACH,

ex Vetusta CORVINORUM Stirpe proge-
nitus, Sacrae Cæsareæ Regiæq; Majestatis Aulæ
Familiaris, nec non Inclytarū Hungaricæ & Sce-
pusiensis Camerarum Consiliarius, ob eximia
Heroicarum Virtutum decora inter rariores
Hungariæ Heroës merito numerandus:

cujus

Funebres Exequias, in Capitulari Basilica Sce-
pusiensi solenniter celebratas, hac dictione
Panegyricā exornavit

P. STEPHANUS RENYES,
è Societate JESU.

ANNO

TVrCICa potentia ClrCa StrIgonIVM profLI-
gata, arClisqVe VI-VárInensis reCepta.

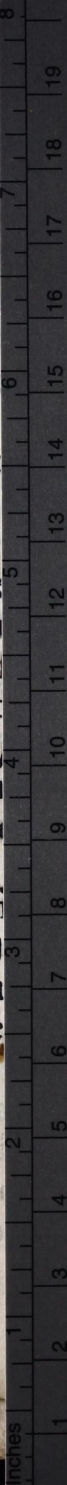
LEUTSCHOVIAE, Typis Samuelis Brever.

Vel in Natura miracula ostenta
Vix floruit, fructum dedidit
Novo prodigio,
Vbi factum Æquinoctium fuit
Autumnum conjunxit cum
Quamvis Æstas cre
Quando Sole in Libra Oriens
Luna occidit in Leone.
Ætate parvula ad æqu
Vbi nemo major n
Infans Vocabat non bene ba
Surda Parca rata est audire
Hæc cunas agitare, qu
Et è cunis, arreptâ *Ascia*,
Illa Spiritum ubi accepit, rec
Hæc Corpus *Terræ Scepu*
Primum illi beneficium à Mat
Proximum à Morte denaso
Viator miraris?
CRUCEM huic Tumulo præf
In Tumulo sepulta j
Tu quoque quamvis centu
sequere

C. C.

posuit

F I N I

Centimetres **TIFFEN** Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

Rara Avis in terris, Alboq; simillima
CORVO;

sive

SPECTABILIS, ac GENEROSUS DOMINUS

SIGISMUNDUS

HOLLÓ

Senior, de KROMPACH,

ex Vetusta CORVINORUM Stirpe proge-
nitus, Sacræ Cæsareæ Regiæq; Majestatis Aulæ
Familiaris, nec non Inclytarū Hungariæ & Sce-
pusiensis Camerarum Consiliarius, ob eximia
Heroicarum Virtutum decora inter rariores
Hungariæ Heroës merito numerandus:

cujus

Funebres Exequias, in Capitulari Basilica Sce-
pusiensi solenniter celebratas, hac dictione
Panegyricā exornavit

P. STEPHANUS RENYES,
è Societate JESU.

ANNO

TVrCICa potentia ClrCa StrIgonIVM profLI-
gata, arClsqVe VI-VárInensis reCepta.

LEUTSCHOVIAE, Typis Samuelis Brever.

